

lis, neque illi inhæret. Suppositum dici nequit caput aut crus, quod a toto eane pendeant in suis operationibus.

II. *Suppositalitas* seu id quo fit, ut aliquid suppositum vocetur, dicitur etiam vulgo *subsistentia*, & supposita subsistere affirmantur; contra autem entia incompleta, quæ supposita non sunt, subsistentia propria prædita esse negantur; ita caput, pes animalis in se non subsistunt, sed in animali, quod propria præditum est subsistentia.

III. Alia sunt supposita rationabilia, alia irrationabilia. Suppositum rationabile dicitur *persona*, ita dicimus personas Divinas, Angelicas, humanas, non vero personas equinas, leoninas, sed supposita equina, leonina. Persona igitur definitur suppositum intelligens, seu ratione præditum; & suppositum est substantia singularis quæcumque a quacumque alia divisa & separata, nullique alteri addita. Sic gutta aquæ quandiu ab aliis aquæ partibus divisa manet, est suppositum; est enim totum quoddam, ipsique soli tribuuntur omnes effectus, qui ab ea pendent, & omnes passiones quibus afficitur: si autem eadem gutta ad aliam accedat, ex utraque gutta exurgit novum suppositum.

IV. Subsistentia non tollitur qualibet unione, sed ea solum, quæ impedit ne substantia singularis sit principium totale & integrum suarum actionum, vel passionum. Triplex unio esse potest, scilicet vel cum substantia ignobiliori, vel cum substantia æqualis perfectionis, vel cum substantia